

Cần Nhau

Nguyễn Đức Quang
Đalat - 1967

Tự do - buồn

Vi đời còn đầy buồn khổ,
Vi đời còn đầy tủi hổ,
Vi đời còn đầy khốn khổ, hoang mang, sầu nhớ, âu lo, mệt
mờ. (Nên) ta lang thang khi lọt vào đời, Ta bàng hoàng trên khoảng đường
dài, Ta hoang mang như người chơi với giữa khơi.
Ta mang theo muôn ngàn nụ cười: Thương, yêu, ghen, khinh, hờn của
đời, từ khi nghe tiếng Mẹ ru kẽ ã ã oi.
Ta mang theo tâm hồn miệt mài, Đi bên tim khổ nạn của
người, bao nụ hoa sữa trên môi tan mất rồi.

Chậm, rồi

Dm A
 Nay ta đi òm đầymông dài, Thân ta run lên vì mệt
 A7 3 3 Dm
 nhoài, Trong đáy lòng ta thấy cần ai. Cần nhau hơn com hơn
 F Bb Dm Gm
 dưa, Cần nhau trong lúc gió mùa. Cần nhau mang theo câu
 Bb E7 Am Dm
 ca thêm hương thêm hoa cho vui đi hành lý. Cần nhau cho tìm ra
 F Bb Gm
 khơi. Cần nhau trí chân cuộc đời. Cần nhau trong khi hăng
 Bb A Dm Bb 3
 say hay khi bi ai có thêm nụ cười. Com hay dưa không ngọt bằng tình
 Bb Dm 3 Bb
 người. Ta trao nhau hương vị ngọt bùi, cho nhẹ vui đi bao
 Gm 3 A7 Dm
 nhiều u uất đời. Ta bên nhau đi dựng nụ
 A A7 3
 cười, Ta nâng nhau đi trọn cuộc đời, Sau mãi ngàn sau còn cần
 Dm
 nhau.